

ԼՂԾ ճանաչման orինազմի վլեարկությունը՝ Աստանայից հետո

Երեկ մինչեւ դեկտեմբերի 9 հետաձգվեց ԼՂԴ-ն ճանաչելու «Ժառանգության» օրինագիծը: Երբ բնաւրկված օրինագիծի վեարկությունների ժամանակ հերթ հասավ այս օրինագիծն, ՀՀԿ խմբակցության ղեկավար Գալուս Սահակյանը օգտվեց վարման կարգի վերաբերյալ հնարավորությունից, ձայն վեցրեց ու ասաց, որ եթե այս դաշին օրինագիծը դրվի վեարկության, մնջանասնությունը դրան կողմէ չի վեարկի՝ նոյատակահարմար է համարում նախագիծի վեարկությունն իրականացնել Աստանայի գագաթաժողովից հետո: Այս եւ ներկայացրեց կողայիշիոն խմբակցությունների հայտարարությունը, թե ՀՀԿ-ն, ԲՀԿ-ն եւ ՕԵԿ-ը համոզված են՝ ԼՂԴ միջազգային ճանաչումն այլանուան չունի, իսկ Արցախի ժողովրդի հիմնորոշման իրավունքի լիակատար իրացումը համայն հայության երազանն ու նոյատակն է: Սակայն, դաշտապելով ԼՂԴ միջազգային ճանաչման ուղղությամբ գործադրվող ջաներն ու նախաձեռնությունները, կուայիշիան համոզված է նաեւ, որ ԼՂԴ միակողմանի ճանաչումը Հայաստանի կողմից այս դաշին չի բխում ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի ցըանակներու ընթացող բանակցային գործընթացում նախագահ Սարգսյանի կառուցական դիրիորուու-

մից, որին եւ զորակցում է խորհրդարանական կուսակիան: «Մահամանակ, համոզված եմ, որ Արշակի ժողովրդի իմբնորուման եւ սեփական ղետությունը ունենալու իրավունքը այն բարձրագույն արժեքն է, հանուն որի Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովը ճշտացես դաշրաս է զնալ առավել վճռական բայերի, եթե բանակցային զործնակացը ձախողով՝ վտանգելով Արցախի ժողովրդի հիմնարար հրավունքներն ու անվտանգությունը: Բանակցային գործնակացը ձախողման դարագայում մենք թե իմբներս կախաձեռնենք Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության ճանաչման բայլը, թե կսատարենք դրանով մտահոգ որեւէ այլ բաղադրական ուժի ճախաձեռնությանը: Այս դասին հեխող բաղադրական կոսայիշցիան հայտարարում է, որ չի ճանակցելու Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության ճանաչմանը վերաբերող օրենքի նախագծի վեերկությանը», հայտարարեց Գալուս Սահակյանը՝ նելով, որ այս հայտարարությունը ստորագրել են կոսայիշին խճբակցությունների ունկավաներ Գագիկ Շահուկյանը, Քենին Բիշարյանն ու ինքնի: Ելոյք ունենալով՝ **Րաֆֆի Յովհաննի-այանը** համաձայնեց, իր խոսնով, «Ճշմարտության մեր դահը տեղափոխել 2 խորյա անց՝ մինչեւ

չ չե՞
ղա-
ռոխ-
կան
ները
նա՝
ղեկ-
տեմ-
19-
կան
ինա-
20-
, ըստ
Դա-
կան
ամբ
ղա-
յուն
որ ա-
ճան
ի 9'
մե-
նա:
կան
ցին-
քրա-
ւուլ.
.f ա-
կեն
ի՞ն»:
ուան
հե-
կող-

ԱՎԵԼԻ ԼԱՎ ԵՆ ՔԱՆԱԿԳՈՒՐՅՈՒՆՆԵՐԸ, ՔԱՆ ՊԱՏԵՐԱԳՄԸ

1-ին էջից

Հաճատեղ հայտարարության վերաբերյալ էլ նկատեց, թե երբ սարբեր հարցերի, ասենք գերիների փոխանակման վերաբերյալ Ադրբեյջանին առաջարկում են դայմանանավորվել՝ այստեղ նշանգամից խուսափում են: Պարզ է դարձում, որ նրանց պետի դեմք է նիսխ իրենց բաղադրականությունը բարոգելը, իսկ դիրիերի մոտեցմանը բերող որևէ բայլից նրանք խուսափում են: Ուստամբանը չի սպասում, որ հարցերի լուծումներն արագ կսանանք այդ աստրախանյան հաճատեղ հայտարարությունից հետո, որովհետեւ այն ըստ էլույյան հնչ-որ առումով նաեւ Մայնորֆյան հոչչակագրի շարունակությունն է: «Բայց Մայնորֆից հետո մենք տեսանք ինչորս Ադրբեյջանը հրաժարվեց սկզբունքներից, մասնավորապես՝ ուժի սղանալիքի չկիրառան սկզբունքից, որն անենակարեւորն է Մայնորֆում: Այնուեւ որ ես համոզված չեմ, որ այդ փաստաթթերը կդաշնան գործող փաստաթթեր, եւ վաղը մենք ականատեսը չեմ լինի ողբերգական հերթական դատահարի՝ սահմանում: Ազեն մի հանդիման ժամանակ մենք մի զոհ տալիս ենք, այդ բոլորն իհարկե դիմի լուրջ բնարկման առարկա դաշնան»:

Աստանայում կղղմերի դիրենք, ըստ Ռուսականականի, կարող են մերձենալ միայն կարգավիճակի եւ անվանգության հարցերի առաջնահերթ լուծման անհրաժեշտությունը ֆինանսությունը եւ արձանագրելու դարագայում, որոնց վերաբերյալ նա առանձնաբեր դիրքորոշման փոփոխություն չի նկատում: Մասնավորապես Ադրբեյջանի դահլիճը խիստ աղակառուցողական է՝ նրանի անրողիա խստում են տարածներից, փաթեթի մեջ լուծումը չեն ուզում ընդունել, ամեն կերպ փորձում են փաթեթով լուծումը վերածել փոլայինի՝ առաջին կետում էլ դնել իրենց շահերի ժամակեցող անհրաժետ

լուծումը: Եթե Աղրբեջանը սպասում է, որ Հյայաստանը դեմք է զիջի՝ բնականաբար չարաշար սխալվում է, որովհետեւ «Հա Են հարցը չէ, որ ունեցի հշանառություն եղ ճանշատն ու մենաց գնա ու զիջի են հայեցակարգից, որը մեր ժողովուրդն ընդունելու երկու համարվեներով». «Դարարակված սկզբունքներից ոչ մեկը մեզ դույզմ-ինչ չի մտնեցնում երկու համարվեներով ժողովրի արտահյատ կամին՝ Մրցախի խնդրի վերաբերյալ: Ինչ ակնկալիք: Մենք գնում ենք բանակցելու, նախ ասելով, որ Հյայաստանը չի կարող փոխարինել Ղարաբաղին հենց այդ՝ կարգավիճակի, անվանագործյան, շարածքների, փախստականների հարցերով»:

ԱՇ ԵՎՐԻՆԻՏԵԳՐՄԱՆ ԽԱՐԳԵՐԻ ՀԱՆՁՆԱԺԴՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱԽԻ, ԲՇԿ-ԱԿԱՆ ՆԱՅԻՐԱ ԶՈՒՐԱՐԵՋԱՆԸ ԿԱՐԵԼՈՒ ՀԱՆԱՐԵՑ ՆԵՐԱ ՀՈՒՆԱՆԻՏԱՐ ԽԱՐԳԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՐԱՎՈՐ ՊԵՂԱԿԱՆԱԳՈՐԾՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ՃԵՆՔԲԵՐՈՒՄԸ, ԻՆՉ- ԹԻՍԻՆ ԳԵՐԻՆԵՐԻ ՎԻԽԱՆԱԿՈՒՄՆ Է: ԶՆԱՅԱԾ՝ ՆԱԽԱԿԻՆՈՎ ՃԵՆՔԲԵՐՎԱԾ ՆԱԽԱՆԻՏԱՐ ԲԱԳԾԱԹԻՎ ՊԵՂԱԿԱՆԱԳՈՐԾՎԱԾՈՒԹՅՈՒՆԵՐԻ ԲԱԳԾԻԳԾՈՒ ԽԱԽՏՈՒՄՆ ԱՐԴՐԵԶՈՎԱՆԻ ԲԱՂԱՎԱԿԱՆ ԷՒԽՏԱՎԻ ԵՐ ԱՅԻ ԵԿՐԻ ՆԱԽԱԳԱԽԻ ԿՈՂՄԻԾ ԱՅՐ ՊԵՂԱԿԱՆԱԳՈՐԾՎԱԾՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՐԱԳՈՒԵԼՈ ԻՐԱԿԱՆԵԼՈ ԻՐԱԿԱՆ ՏԵՍԱՀԱՅԻՆ. «Ես ընդամենը կարող եմ հիշեցնել 2008-ի նոյեմբերի 2-ին Մայնորֆում ստորագրված հօչակազիր, որտեղ հսկայ արձանագրված է ուժի ստառապիհի չկիրառման մասին, բայց սեփական ստորագրությունը դնելու հաջորդ օրվանից առ այսօր Արդրեզօվանի նախագահն ու բաղավական էլիտան օրվան մի քանի անգամ Դայաստանին ստառապում են դատեազմով, ինչն երկու օր առաջ Արդրեզօվանի դատավանագործության նախարարը հայտարեց, որ իրենի 90 տոկոսով ավելացնում են Արդրեզօվանի ռազմական բյուջեն՝ աշխ տակ ունենալով Դայարակահի խնդրի ռազմական ճանա-

դարհով լուծումը, բայց, այսուհանդեռձ, կարենք է, որ հրապարակային նման դայմանավորվածություն է ձեռք բերվում, եւ այն խախտող հերթական անզամ միջազգային հանրության հ տես կրնի իր բաղադրական Ակադեմիայից»։ Ն. Զոհրաբյանը մի փոքր լավագություն է՝ համեմ Սեպէնի հայտարարությունը, թե Ասանյում հնարավոր է հիմնարար սկզբունքի ուղղությունը դայմանավորվածությունների ձեռքբերման, որովհետեւ լրացրողներին տված մեկնաբանության մեջ նույն Սեպէնի նշել է՝ հիմնարար սկզբունքների ուղղությունը դեռ դայմանավորվածություններ ձեռք չեն բերված։ «Եթէ լինի համատեղ հայտարարություն-հրաժակագիր, ապա թերեւս դա կլինի Աբվիլյայում նախագահների հայտարարության համատեսում, ավելին ենթադրեն չեն, բայց որ կարենարգույն հարցերի ուղղություններ ձեռք բերված չեն, եւ Աղրեցանը շարունակում է ողնութեալ Ղարաբաղի ավտոնմանից վերաբերյալ՝ Աղրեցանի ենթակայության ներփակումը կատարված է»։

Հս ՕԵԿ խնքակության դեկավակար Քեղինե Բիշարյան՝ աստախանյան հայտարարությունն անդաման հետեւանի դեմք է ունենա՝ գործողությունների անցնելու առումով։ Ժամանակ է դեմք մի փոփոք դրա համար. բոլոր դեմքերում Քայլասանն իր բայլեր՝ առաջարկերն արել է, հիմա հերթը Աղրեցանին է. «Աղրեցանի գործնական բայլերը դեռ մենք չենք տեսել. «Կարծում եմ զերիների փոխանակության վերաբերյալ երկուստիւ շահավետ դայնանապորվածություն է՝ վերջապես գործընթաց դեմք է սկսվի: Խոս Ասանայում է հնարավոր է այնպիսի հանդիպում լինի, որի արդյունքում էլի ինչոր բան բաղեն: Գուցե մի բուլղ էլ այնտեղ դրվի սեղանին՝ առաջ ընկնենի, մինչ այդ երկի նախագահն է երեխ այս ճանահան կսովո»:

8 մլրդ դրամ՝ արտահանման գերավճարների վերադարձմանը

Դայաստանի կառավարության որոշմանք երեկ 8 մլրդ դրամով ավելացվել են բյուջեի հնչյուն Եկանտային, այնուև էլ ծախսային մասերը: Հնչյուն հայտնեց որոշման նախագիծը ներկայացնող ֆինանսների նախարար **Տիգրան Ղավրյանը**, այդ գումարներն ուղղվելու են արտահանողներին ավելացված արժեքի հարկի գերազանցները վերադարձնելուն: Նա նաև հայտնեց, որ այս տարի արտահանումն ավելացել է 43 տոկոսով, ինչը դրական միտում է:

Վարչապետ **Տիգրան Մարգարյանը** հիշեցրեց, որ այս տավա բյուջեում ՄԱԿ-ի համար առաջարկ կատարվել է առավելացնելու 10%:

ԱԱՀ գերավճարների վերադարձման համար նախատեսված է 18 մլրդ դրամ, բայց նկատ ունենալով արտահանման 43 տոկոս աճը, մինչեւ տարեվերջ վերադարձման ենթակա գումարը կհասնի 26 մլրդ դրամի: Ըստ վարչադեսի՝ գերավճարների վերադարձնելը կիրանի արտահանման ծավալների ավելացումը:

Գյուղացիները կազմավեն ավելորդ վճարումներ կատարելուց

Արտավայրերի եւ խոնհարերի օգտագործման կարգը գյուղացիների կողմից կառավարության որոշմամբ երեկ է առաջն լրազեցվել է: Խնչողն նիսխն հաջորդած մամուլի ասովիսի ժամանակ հայտն է արտավարաքայլա նախարար Գևորգ Դանիելյանը, խոնհարերի եւ արտավայրերի օգտագործման համար հայտարակած մրցություն հաղթելու դեմքում գյուղացիները դեմք է կնքեն բնօգտագործման դայմանագիր: Սահմանվել է, որ խոնհարերի եւ արտավայրերի օգտագործումը բնօգտագործում է, այլ ոչ թե հողօգտագործում, ինչի համար գյուղացիներն այլևս ստիպված չեն լինի կնքել հողի վարձակալության դայմանագիր, այն վավերացնել նոտարական գրասենյակներում, գրանցել կադաստր մարմիններում: Դրա ժնորհիվ գյուղացիներն ազատվում են առնվազն 4 վճարումներեց:

Այս հարցի վերաբերյալ վարչապետ Տիգրան Սարգսյանն այս կարծիքը հայտնեց, որ ուրական նոր դայմաններ են ստեղծվում զուղացիների համար: Նրան ազատվում են կարասրում վճարումներից, ինչը կազմում է 10-20 հազար դրամ, դեռևսում՝ 7-10 հազար դրամ, նոտարական վճարից՝ 5-20 հազար դրամ, հատակագիծ կազմելու համար 150-200 հազար դրամ վճարից:

Բնական հյութեր՝ տուփերին Մարշրուտ Մարյանի նկարներով

«Կարոլինա» ընկերության կողմից ներմուծվող 300 մլն դրամ գերազանցող արժենով արտաճի պահապահ արժեքի հարկի հետաձգման մասին երեկ կառավարության ընդունած որոշումը ներկայացնող էկոնոմիկայի նախարար Ներսես Երիցյանն ասաց, որ այդ ընկերության 6,5 մլն եվրո ներդրմային ծրագրով նախատեսվում է բացել բնական հյուսերի արտադրություն՝ հագեցված ժամանակակից սարքավորումներով։ Արտադրանի վրա կղասկերպեն Մարտիրոս Սարյանի նկաները, որի վերաբերյալ նոյնական կնքվել է համապատասխան դայմանագիր։ Ակնկալվում է, որ նոր արտադրությունում կահստան 40 մարդ՝ 70 հազար դրամ միջին աշխատավարձով։

«Նրինված դատմություն.
Աղքաջան և Հայաստան,
կեղծիւր ու փաստեր»

Ուրբեն Գալչյանի գրքի շնորհանդեսը

Ժանում են արտասահմանյան կազմակերպություններին, դեսպանություններին ու բաղադրականությամբ գրադիվոր ինստիտուտներին»: Նակահայ գրականություն աղբեջանցիներ արտածում են նաև գրադարաններում: Եթե հայեր խայեր չենքնարկեն, ապա աշխարհի բոլոր գրադարաններում դրված կինեն աղբեջանական բազմաթիվ գրեր, որոնք խեղաքայուրում են հայերի ղամբությունն ու ճշակույթը: Ուրեմն Գալչանը երկու տարի առաջ գրի նախնական օրինակը համձեւէ Հյայասահնի արտահին գործերի նախարարությանը: Աշխատողներն այն ընդունել են ոգեստորթյամբ եւ ասել, որ վավերագրական տեղեկությունների մնան հավաքածու անհրաժեշտ է:

H. M.

... Մո՞ մեկ տարի առաջ Armenia Marriott հյունանոցում տեղի ունեցած բարեգործական ցուցահանդես-տոնավաճարի ժամանակ, երբ լուսանկարչութիւնը հետ բազմազգ համությամ միջով ճանադարձի էին հարթում, դասահականորեն հրեցի մի նարդու, եւ այնան էի ցամում, որ ներողություն էլ չխնդրեցի նույնիսկ, փոխարենը «Տուժածը» ասաց. «Կներես, ախտեր-ջամ»: Թվում է թե, ոչ մի զարմանալի բան չկա՝ դադարակարի մի մարդ էր: Սակայն իսկապես զարնացա, բանի որ դա ասողը ...քիսանորդ էր, այն էլ՝ Երևանագույն աշխարհ երիտասարդ մի դղամարդ: Պարզվեց, որ նա հնդիկ է, Երևանի միակ հնդկական «Կարմա» ռեստորանի սեփականատեր Դանես Նարայանանը: Դնչում է համարյա հայերեն, այդուես չէ.... Ի դեմք, հայերը նրան այդուես էլ անվանում են՝ «Դանիել»: ... «Կարմա» ռեստորանն այդ օրը եւս, օսարերկյա դեսպանությունների, սարքեր կազմակերպությունների եւ անհանձների հետ միասին մասնակցում էր բարեգործական միջոցառմանը, որի նորական ու օգնել կարիքավոր հայ երխամերին եւ կանանց:

Նթության մեջ, մտիս մեջ հիմն ինձ հարցեցի, թե այս ո՞ւր եմ եկել, եւ մի որու ժամանակը անց միայն հասկացա, որ Երկիրը նոր է ապա- ժնվում դատերազմից հետո, ոչ զափակման մեջ է եւ այլ... Սակայն երբ հաջորդ օրը առավոտյան արթնանալով նայեցի հյուրանոցի համարի դատուհանից դուրս, նկատեցի Դա- յաստան Երկրի գեղեցկությունը, եւ անմիջա- պես սիրահարվեցի դրան...

Իս սերն առ Դայաստան դայնանավորված է հինավուրց Եկեղեցներով, հիասքանչ բնու- թյամբ, հիանայի կիրայով, մեծն Արարատով, որը, իմ խորին համոզմամբ, հայերին է դաս- կանում, եւ, իհարկե, դրա սահմանին, քարեկա- մասեր եւ կենսափառն ժողովրդով: Եվ հենց այս սերն է, որ սիսդորու էր ինձ նորից ու նորից գալ Դայաստան, մինչեւ որ 1997-ին որուեցի Վերջնականապես Տեղափոխվել այսեղ»:

Դայաստան այցելություններից մեկի ըս- թացքում Դանեշին ուղեկցեց հորեղայր՝ Մադրասում գտնվող հագուստ արտադրող խո- ռուագույն ընկերության սեփականատերը: Ծըլլով Դայաստանի ասրբեր կարի ձեռնար- կություններով, հորեղայր եւ զարմիկը որ-

Ից զերծ եւ ինչը որ «ամենասարսափելին» է՝ quota-free կարգավիճակ: Այսինքն, այնուահեն կարող էին ներմուծել ԱՄՆ այնան տեսաշխային ապրանք, որին ի վիճակի էին:

Եվ սա, իհարկե, «խիեց» Դայաստանի թերեւ արդյունաբերությանը: Դանեին խոսերով, «մի գիտելիք մեզ ներ գործ կանց առավ, եւ ոչ միայն մերը, Դայաստանում, այլ նաև ամբողջ Ռուսաստանի եւ ԱՊՀ-ի աշխատիւն հագուստելին արտադրողներինը»: Ինչդես այս տողերի հեղինակի հետ գրուցու ասաց Դայաստանի թերեւ արդյունաբերության վետերան, ներկայումն՝ ՀՀ ԱԺ դատավաճար, «Գարուն» ԲԲԸ հիմնադիր նախագահ Գրիգոր Ենոքյանը, «Դանեւը դարձեւ գործարար է, ով ուներ ակնհայտ ցանկություն նոյաստլու Դայաստանի թերեւ արդյունաբերության զարգացմանը, իր հետ աշխատելիս, որեւէ խնդիր չեն ունեցել ոչ դաշտերի, եւ ոչ էլ հումքը ժամանակին մատակարարելու հետ կաղված: Դանեին կողմից հատուկ Դայաստան հրավիրված հնդիկ տեսմունական մասնագետները մեզ հետ հավասար աշխատմ էին վաղ առավոտից, մի

Եվ այդ խաղաղությունը գալիս է միմիայն այն ժամանակ, եթ դու ազնիվ ես մարդկանց հետ: Եթե կարող եմ, փորձե՛մ, գտե՛մ մի ճարդու համայն աշխարհում, մանավանդ Դայաստանում, որը կարող է լրիդել, նայելով ուղիղ աշերիս մեջ, որ իրեն խարել եմ, կամ ինչուս ժողովուրդն է ասում, «զցել» երթիսիցն....

Ի՞նչ խոս, Քայլաւանում էլ կինդիրներ կան, ի՞նչ խոս, այն ճարդկանցից, ում ես հանդիպել եմ այս բոլոր տարիների ընթացքում, ցավով, ոչ բոլորն են եղել դարձետք, սակայն թույլ սկիբ հարցնել. որտեղ երկիր մոլորակի վրա կարող եք գտնել մի վայր, որտեղ չկան ինդիրներ եւ վաս ճարդի...

... Գիտեմ, ես որեւէ խնդիր չունեմ որեւէ երկիր մուսիքի արտօնագիր սաշանալու Եւ այդեռ աղբեկու համար: Սակայն Ես շատ ավելի երջանիկ եմ, եթե կարող եմ այստեղ, Հայաստանում, մի ժամի հազար դրյալ վաստակե՛ Տանյակ կամ, ասեմն, Ծովականիկ հայրուն հազար դրյալ արտասահմանում, ասեմն, Դուքայում վաստակելու դեմքում:

Որովհետեւ այստեղ է, Քայասանում, որ ունեն ընկերներ՝ սախու Վարորդից մինչեւ

Պանել Նարսյանան. «Ես սիրուհարվեցի ձեր երկրին, եւ
հիմա այս իմ սունն է»,

Կամ հնդիկ քիզնեսմենի հայաստանյան կյանքը

ცხეგნ ჩატიას არსა ორი მეტი წელი ჩამოასდეს...
კავშირის მიზანი არ იყო მართვა არა კულტურული მეცნიერებების და მათ მიზნების მიღება.

1997. հնդիկ Դանես Նարայանանի հայաստանյան կանքի սեփակ

... Ծուռվ «Գարում» (Երեւան), «Բազում» եւ «Գլորիա» (Երկուսն է՝ Կանաձնոր) ընկերությունների հիմքի վրա ստեղծվեց կանանց հագուստի արտադրություն, որը ճշcsական ախտանիվ աղահովեց մոտ յոթ հարյուր հոգու: Համարական է, որ բնակ ոչ դյուրիհայցման մերում գտնվող Հայաստանում արտադրվում էր հագուստ բացառադիս ամերիկյան հայտնի բրենդների դասվերով՝ JC Penny, Miss Erika, Dress Barn:

Կոյր եւ հոնմը բերվում էին Հնդկասանից, Ինդոնեզիայից ու Չինայից:
Խոսելով այդ տարիների մասին, Դամեօր դասմում է. «Հավատացնում եմ, որ այդ գործը Հայաստանում այս տարիներին սկսելու առաջինքնակի ժամանակակից է, այս եւ՝ կրիստոնության մեջ, ուստի բերների տարածումն առ կարպած ժամանակի գգայի կորսի դաշտառով առաջինքնակի ժամանակակից էր համոզել արտելի դաստիարակության աշխատել մեզ հետ։ Սակայն մենք վճռականորեն էինք տարածում, եւ վեց ի վեցուն լարուաամբ իսկուսական առաջարկություններին»

զարգացած համակարգ իրավունքության վեհականության մեջ առաջ է գալիք Ակտեղիմ ընդունենք մի երկու հարյուր հազար կտրիկից, սակայն շուտում գարում/ամառա ամիսների համար ձևերված ընթացքում արտադրում էին արդեն մոտ 1 մնջ կտր կանաքի հազար- տեղին: Ամեն ինչ լավ էր մինչեւ 2001թ., երբ ԱՄՆ-ն աֆրիկյան մի ժամանակակից պատճենագիր ստորագրեց, ըստ որի դրանց տրվությունը էր այսպիս կոչված duty-free (նախային տու-

իսուսիվ, դա շատ լավ համատեղ աշխատանք է, եւ Դանեւ Նարայանանի մասին եւ միայն լավը կարող եմ ասել»...

... Սակայն Ղանեց չէր լոտարասվում հենց այնպես հանձնվել. Տիկին Ենոյանի հետ միասին Արամ սկսեցին թակել կառավարական տարբեր դրույթ՝ Դայաստանի հանար արտասահմանից վերը նշված duty-free կարգավիճակ հայցելու հարցում աջակցության նղատակով։ Դաշողության դեմքում, Ղանեցի վկայությամբ, Դայաստանը կսանար մեծածավալ արտասահմանյան ուղղակի ներդրումներ։ Ավաղ, այդ երկու նվիրյալների ջանիքը ցանկանալի արդյունի չքերեցին, ուստի դասվերներ բերելու վերջին փորձն անելու համար Ղանեցը մեկնեց ԱՄՆ։ Դժբախտաբար, դա էլ հաջողության չքերեց, եւ իրենց հայաստանյան արտադրությունը վերջնականապես կանգնեց։ Այդ ժամանակ էր, որ Ղանեց Նարայանանը Նյու-Յորքի Կենտրոնական զբոսայգու (Central Park) մոտակայքում հեռուստահարորդակցման սարերի մի խանութ բացեց, եւ գործեր կարծես վաս չէին ... Սակայն, ինչոքն իմբն է ասում, «կարուտանը» (nostalgia) առ Դայաստան ինձ մի օր սիրության արքան է դառնաւ։

2002. «Սկսել ամեն բան զրոյից: Հայաստանում: Բնշու»:

Դանեւի ղատախանը հետեւյալն է. «Ի՞նձ թվով է, որ ես արդեն ղատախանել եմ այդ հարցին, երբ խոսում էի Հայաստանի Ակա-մանք իմ ՍիՐՈ մասին...»

...Գիտե՛ք, Երբ այստեղ, Քայաստանում, առավելացած արթնանում են, նայում Արարաքին, օրս սկսում են ներդաշնակության մեծագոյն զգացումով, որը կարող է ունենալ միայն, Երբ գիտե՞ն բնել են Խպաղութթվաւս մեզ:

հայսնի գործարար եւ մտավորական, որը նշան է համար համարյա ընտանիքի անդամ են, այստեղ է, որ կարող են ընթույնել սահմանի բնությունը, հիանալի կյանան, հազարամյակների դասնություն ունեցող վաները, եւ, իհարկե, հիանալի ճարդկանց բարեկանությունը:

Եվ այս բոլորը ինձ դաշտնու է ԵՐԶԱՆԻԿ: Կասկած չկա, Դայաստանն իմ Երկրորդ ՏՈՒՆՆ է»:

... Եր 2002 թ. Վեցին Ամերիկայի Հայաստան ձերմունայն Վերադարձած Դամենեհն ԱՍՄ-ից զանգահարտց ընկերութիւն մեր եւ խնդրեց օգմել իր մի բարեկամին Տայվանից, ով հետաքրված է Հայաստանից մետաղ ջարդող արտահանելու քանուով, Դամենը, այդ ռուկան ուսումնասիրելոց հետ, դրական դատասիան սկզբ, բայց որ, ի հայ խոսեմով, այդ դահին «անելու ոչ մի բան» չկամու:

Այսինքն Դանեւը եւ իր այս ապահով (Եթ-
իկ չինացի) գործընկեր սկսեցին մետաղի
ջարոն արտահանել Յայասանից, ինչը եւ
նաև Վրաստանից, եւ ուժով դրանք Վրա-
ստանից դրա խոշռազդույն արտահանող՝ ամ-
սական նիհեցեւ 1500 տոննա գուամիհով:

Ամպազ պայման է 1500 տուսա ցործադրություն։ Միաժամանակ Դամեցը 2003 թ. ԱՊՀ, Աքրիկայի եւ Միջին Արեւելի նարկենակի գծով Տիրութեան ղաւառնը զբաղեցնելով առաջարկ տարացավ Հնդկական խոշոր Swift ընկերությունից, որը Հայաստան միևնույնում Յնուկաստանից 1993-ից։

Ի շահանգվածիվ, որդես մարդ, Դանեօք շա, նոյնիսկ չափից ավելի հավասարկոված, հանգիստ է, սակայն որդես գործարար նա ունի դրդում, անհանգիս միտ, միւս փառում է ինչ-որ մի նոր բան: Եվ այդիսից մի նոր բան դպրձավ 2007-ի Տերյան 65 հասցեում բացված եւ մինչ օրս Հայաստանի միակ հմիվական «Կառմա» ռեսորտանը, որը, որա սեփականահատիրոց վկայությամբ, նա բացել է ոչ այնքան բիզնեսի, որին սեփական հաճույքի համար...

2010. լավատեսական ոլաններ

«Րայաստանիկները լրում են երկիրը, ասելով, որ այստեղ գործ չկա, քիզմասի համար ազաս «նիշաներ» էնան...» - որինման եմ Համանեցին:

«Իհարկե չկա, եթև նոյն բաներն եւ ուզում անել», - ասում է նա, ով ճանապարհորդել է աշխարհով մեկ, բացառյակ է միջազգային քիմիստին, այսիր ազգերի տվյալույթներին եւ նախասիրություններին, շարունակելով:

«Ջրսաւցության, տուրիզմի հաճար հիանալի հեռանկարներ կան Հայաստանում. Արաբ, ովեր «հղոխել» են մեզարդոյիսներից՝ Սյու Յորֆ, Փարիզ, Լոնդոն, հավատացնուն են Ձեզ, հաճարիվ կան այստեղ ընրոշչնելու Սեւանը, Դիլիջանը, Ծաղկաձոր, իսկ դարավոր Եկեղեցների, վանքերի եւ հոգեւոր մշակույթի հիասանչ հրաշալիքների մերժությունը կարող են գտնել մշտնշեմական հոգենու արժեթիւնը, որոնք եւ իման գտա այստեղ, նաեւ նողաստեղի դրանց ամրադրմանը՝ ԿԱՐՄԱՆ եւ ԽԱՆԱՊՈՒԹՅՈՒՆԸ»:

Աշունը փոխում է կյանքի գոյները: Եվ լավ է, որ տարվա ամենագլուխաւուս եղանակին է հոչակվում նկարչության օրը: Կայրի բնության եւ ճշակութային արժեների դահլանջան հիմնադրամը հոկտեմբերի 24-ը հայտարարում է Հանճախյական նկարչական օր: Քիմնադրամը արեն 3-րդ տարին է, բնադահլանական թեմաներով նկարչական մրցույթներ է կազմակերպում: Զարդարյան միջավայրում դրանց անցկացման լավագույն վայրերը այգիներն են: Նախորդ երկուսը կազմակերպվեցին Անգլիական այգում, այս տարվանը՝ Սիրահասների, վեցինիսին առավելությունը դայ-

Ասրագահան Սիմոնյանը «Արեգ-իազմա» կրթահամալիր 7-րդ դասանում է սովորում, նկարում է շատ լավագած, սրբազնությունը է ստեղծվել, ահա նավթագործարանները, ունիցից դեմք ծով հոսու նավթը ոչնչացնում է կենդանական աշխարհը, և կամերը մեռնում են, իսկ վերեւում լասված զայրանում է հրեսակների լիրա, թե ինչո՞ւ ճարդը իր ստեղծած աշխարհը ոչնչացնում է: Աննա Մարգարյանը Երևանի թիվ 78 դպրոցից, 9 տարեկան, գոյսի ակիմի ընկածում ունի, դասկենային զգացողություն, կենդանիներ է նկարում: Այս դեպքու, յուրաքանչյուրը մի աշխարհ, մի

Կան համահայկական օրվա խորհությունը եւ մրցութային ծրագրերը ներկայացրեց հիմնադրամի տնօրեն **Ռուբեն Խաչատրյանը**: Յայսատանում Միացյալ Թագավորութայն փոխետպանը՝ ներկայացուցիչը մի երկի, որտեղ բնադրականական խնդիրները բետական ու հասարակական ուսացրության կենցրոննեն են, տղավորված երբնադրականական միջոցառման երեւանյան ննան դրսեւրմանը եւ հակառակ մասնակիցների բազմաբանակությամբ:

կական բնույթը դայմանավորված է հայաստանցիների ու արցախցիների

Համահայկական նկարչական or

մանավորված էր Եւ կազմակերպվածության մակարդակով, Եւ գեղարվեստական հարդարանքով աշխ ընկնող այգու մակերեսի առանձին հասվածների գոյությամբ: Այդին նկարչական մեծ սրահի էր Վերածվել, բացօքայ «ցուցասրահներ» գրավիչ էին դառնում ստեղծագործական ընթացի անմիջականությամբ: Երեխաների գոյները բազմադասել էին աշնանային այգու երանգադանակը:

Պատմելով կամ նկարագրելով դժվար է փոխանցել այն գեղեցկությունը, իրոք, իրաշայի գումարով մթնոլորտը, որ տիրում էր Սիրահարների այգում։ Այդ օրը մրցույթին մասնակցում էին չորս աշրիմային խմբեր՝ ընդգրկելով 5-30 աշեկան մասնակիցների։ Ազետնուրբ երեսաներ, լատանիներ, երիսասարդներ՝ նկարակալների առաջ, մի մասը նստած ուղարկի խոտերին, անճիջական, անկեղծ։ Արտակարգ հաճելի էր հետեւել նրանց կենորնացված, սեւեռված հայացքներին, վրձնի շարժումներին։ Մինաս Ավետիսյանի անվ։ Նկարչական դրդոցի 4-րդ կուրսի ուսանող Դարիք Համբարձումյանը գոլգահեռ ստվորում է նաեւ բոլեզում՝ մասնակցելով հաշվարդահական դասընթացների։ Ասում է՝ դրանով դիմի դրամ վաստակի, որ կարողանա իր սիրած գործով՝ նկարչությամբ գրաղվել։ Նրա բնանկար աշխատանքը միանգամայն տարբեր է նյուևներից, ակնհայտ է նկարչական ձիրքը։ Եթեամի թիվ 5 արհեստագործական դրդոց ցըսանվարս է Սեւակ Սահակյանը, ուսկեցությամբ է գրաղվում, նկարում է ձախ ձեռքով, վարդ։ Նրա մատիտանկար գրաֆիկական աշխատանքը մինչև լուսապատճեն միջոցով է արտահայտում բնադրականական իր վերաբերումները։ ճարդկանը՝ դիմակի տակ, ներթափառ վաղաճական ցըսան ճշակույթի նշան-ժարդարարական տեսքություններ, համեմատական

A black and white photograph of a large, vintage-style bus parked outdoors. The side of the bus is covered in a vibrant, colorful mural depicting various scenes, including a figure in a traditional hat, a landscape with trees, and a small airplane. A woman in a dark top and light pants stands near the open driver's side door. In the foreground, a young boy in a plaid vest sits at a table, focused on an activity. To his right, a woman in a dark jacket and light pants looks towards the bus. The scene suggests a community event or a public art project.

գույն, մի նկար: Ամենակարեւոր՝ բնությանը արվեսի նիշոցով հաղորդ լինելու այստիսի ընթացքը անհնար է՝ ճարդու ներաշխարհի վրա իր ազդեցությունը չթողնի, բնության հանդեպ խնամի ու գուրգուրանի սեր չար-նազմի:

Այգու ամեն հատված օգտագործված է, գունազարդված. տպակորիշ է նա բանդակագործ Նորիփսիմեն Սիմոն Օյանի «Դայունի» բանրակի, Մթևորդինիների՝ բոլորին ծանոթ, սիրելի «բանդակների»՝ հայլական ճութիլութի ու բեղուարյան այծի ցըշական միջավայրեր, մետրոյի՝ այգու նույտի դիմացի հատվածում տեղադրված տիկնիկային քատրոնի դեկորացիան եւ ներկայացնումը եւ, իհարկե, կենտրոնական մասի բժնահարթակից միջոցառման ողջ ընթացքում հնչած համերգային աշխույժ ծրագիր՝ Երևանի սարբեր դրուցների երգի ու դարի խմբակների սաների կատարմանը:

Միունկարման դնթագիրը նաեւ Ե-

հետ սկյուռիքի մեր հայրենակալիցների ներգրավմանը այս ծրագրին։ Սկյուռփահայ հաղթողներին սպասվում է անակնկալ՝ այցելություն Հայաստան եւ ճամանակցություն «Արտ-տորդի» էլուակումբների աճառային դասրութազներին։

Համահայկական նկարչական մրցույթի գլխավոր աջակիցը «Կիվաստլ-US» ընկերությունն է: Սիրահարների այդու հոկտեմբերի 24-ի միջնաշաբաթ հիվանավոր՝ Երևանի ժամանակաշրջանում:

ՄԵԼԱՆՅԱ ԲԱԴԱՅՅԱՆ

«Թատերական Լույս» փառատոնին սպասել 2012-ին

թացում թատրախմբի ելույթների արդյունքները, ընորհեց հետեւյալ մրցանակները. Լավագույն ռեժիսորական աշխատամբ անվաճակարգ Երևանի «Նոր» թատրոնի ռեժիսոր, արվեստի վաստակավոր գործիչ, ՀՅ Պետական մրցանակի դափնիկիր Արտածես Շովիաննիսյանին Դրամ Սարեւոյանի «Աւճան արեւ» դիրեկտորության համար, նաև Զեստափոնի Ուշանդի Զիներձի անվ. թատրոնի ռեժիսոր Մամուկա Սեւլաձեին Լաւա Բոլողածեի «Նորզար Եւ Սեփաստֆեր» դիեսի բնամարտության համար: Ի դեմ՝ Վրացի ռեժիսոր Եւ ժամանակաց նաև «Թավար Շերեթյանի» անվագայում մրցանակի, ԿԳԹՄ դաշվոգրին, բաղադրատեսի ընորհակալագրին Եւ մի բանի այլ դիմուների լավագույն ճեւավորման, մասնակցության Եւ դերասանական կույտ թատրախումը դեկապարելու համար: Տղամարդու դերի լավագույն կատարման համար մրցանակներ ընորհվեց ՀՅ Ժող. արժիս Կարեն Զանիբեկյանին Լիանա Անթառանյանի «Սարեւում կյանք կա» ներկայացնան մեջ Ռազմիկի դերի համար, նաև Վրաց դերասան Գեղրի Գլուշելին՝ Նորզարի դերում մասնակցության համար:

Կերջալույս Միրիքանյանի անվան մրցանակը և մասնակի պատվավորությունը հաջողաբար առաջարկվել է ՀՀ Ազգային մշակույթի նախարարության կողմէն:

Արմեն Արմենյանի անվան մրցանակը շնորհվեց Ալավերդիի բաղադրյան թատրոնի ժամ-Պոլ Սարսրի «Դանփակ» ներկայացման հիշյան նատե «Թատերական Լոռի» փառատոնի ավանդույթները դահլիճներու եւ շարունակելու համար: Սերիկ Շեկոյանի անվ. մրցանակը տրվեց Ալավերդու թատրոնի դերասանութեան Սիլվա Նազարյանին, իսկ Վոլոյսա Գրիգորյանի մրցանակին արժանացան Սլեմակի Ժիկեային Բարտոնը եւ Ալավերդու թատրոնի դերասան Գագիկ Բաբրույմյանը: Վաղիմիր Սայանի անվ. մրցանակը տրվեց Թրիլիսիի Պետրոս Աղամյանի անվ. դես. թատրոնին եւ Գորիսի Կ. Վաղարշյանի անվ. դես. դրամ թատրոնին: Արախիս եւ Վահե Մարյանների մրցանակը շնորհվեց Արտաքիալ Անդ Խարազյանին անվ. դես. դրամ. թատ. դերասան, ՀՅ Վասակի Արագայանին եւ Վրաստանի թատրոնի դերասան Նարեկ Բայանուրյանին: Մարտին Կագիկ Սահակի անվ. դրամը պատճենաբանված է Արագայանի անձում:

Րախմբերին ողջունեցին, Ընորհավորեցին Եւ ստեղծագործական նորանոր հաջողություններ մաղթեցին Լոռու փոխմարզիտ Արտեն Դարբինյանը, Ալվակերոյի բաղավարեց Արքու Նալբանդյանը, ՀՀ մշակույթի փոխնախարար Արթուր Պողոսյանը: Պրա Պողոսյանը բարձր գնահատելով «Թատերական Լորի» փառատոնի գլխավոր հովանապէր VALLEX GROUP-ին, նախագահ Կայելեր Մեծլումանին, նաեւ փառատոնի կազմակերպիչ ու նօրեն Ջավահ Պատինյանին հանձնեց ՀՀ մշակույթի նախարարության ոսկե մեդալներ: Սարգմենին ու բաղավարեցին դիմիլումերին ու Ծնորհակալապարերին արժանացած Շուրջ Վեց տասնակական դերասաններ ու բարոններ, կազմակերպիչներ ու աջակիցներ: Իսկ փակման հանդիսությունը, որը նաեւ ՀՀ ժող. արժիս, բեմադրիչ Կահե Ծահկերդյանի ստեղծագործական երեկոն էր, անցաց հրաւալի, ցուցադրվեցին բեմադրիչին «Ուուզա», «Դիմականահնես», «Պատ բազավոր» ներկայացնումից հասածներ: Կահե Ծահկերդյանը նոյնու արժանացավ բարձր դարձելունից հետո, բաղավարեցին, կազմակերպիչների եւ Ժյուրիի անդամների հետ մեկնետ: Մինչեւ ուս գիշեր Ալվակերոյի բաղավարեց արժանակվում էր ու Տղամարդությունները դարձամես գերազանց էին:

ՄԱՐՔԵՏԱ ՄԱԿԱՐՅԱՆ
Անալիտիկ-Էմբայն

